

Sygn. akt IX U 37/17

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSR del. Renata Stańczak
Protokolant:	Gabriela Jokiel

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 26 marca 2019 r. w Rybniku

sprawy z odwołania S. C. (S. C.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania S. C.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 14 listopada 2016 r. nr (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że stwierdza, iż ubezpieczony S. C. uprawniony jest do ponownego obliczenia wysokości emerytury zgodnie z art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, a to począwszy od dnia (...),

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. na rzecz ubezpieczonego kwotę 180,00 zł (sto osiemdziesiąt złotych 00/100) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

Sędzia

Sygn. akt IX U 37/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 listopada 2016r. organ rentowy, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R., na podstawie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, odmówił ubezpieczonemu S. C. (C.) ponownego ustalenia wysokości emerytury, ponieważ wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób nie jest wyższy niż 250%. Organ rentowy wskazał, że za okresy zatrudnienia, za które ubezpieczony nie udokumentował wysokości wynagrodzeń, tj. od 05.09.1960r. do 30.09.1966r. i od 03.10.1966r.

do 31.12.1967r., do obliczenia wskaźnika wysokości podstawy wymiaru, organ rentowy przyjął kwoty minimalnego wynagrodzenia pracowników.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji domagając się jej zmiany oraz zobowiązanie organu rentowego do przeliczenia emerytury na podstawie wynagrodzeń uzyskiwanych w okresie pracy w KWK (...) oraz z KWK (...). Wniósł o odtworzenie wynagrodzenia przez biegłego sądowego za okresy od 05.09.1960r. do 30.09.1966r. oraz od 03.10.1966r. do 31.12.1979r. Nadto wniósł o zasądzenie od organu rentowego kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Ubezpieczonemu, urodzonemu (...), przysługuje prawo do emerytury górniczej od 5 września 1985r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru emerytury, wyliczony na podstawie wynagrodzenia z okresu od 10/1984r. do 09/1985r. wyniósł 341,62% i został ograniczony do 250%.

Po przyznaniu prawa do świadczenia ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu do 30.06.1987r.

Ubezpieczony (...). złożył wniosek o przeliczenie podstawy wymiaru świadczenia od zarobków uzyskanych w całości lub w części po przyznaniu świadczenia zgodnie z art. 110a. Do wniosku dołączył zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu za okres zatrudnienia w KWK (...) od 1968r. do 1987r. wystawione 24 i 11 października 2016r.

W rozpoznaniu wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję.

(dowód: akta organu rentowego).

Ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w P. kolejno na stanowiskach:

- od 05.09.1960r. do 30.11.1961r. – robotnika pod ziemią,
- od 01.12.1961r. do 30.09.1966r. – młodszego górnika pod ziemią,

Następnie ubezpieczony zatrudniony był w KWK (...) w J. na stanowiskach:

- od 03.10.1966r. do 31.05.1967r. – młodszego górnika pod ziemią,
- od 01.06.1967r. do 31.12.1967r. – cieśli pod ziemią,
- od 01.01.1968r. do 31.01.1970r. – nadgórnika pod ziemią,
- od 01.02.1970r. do 30.06.1987r. – sztygara zmianowego pod ziemią.

W okresie zatrudnienia w KWK (...) ubezpieczony był wypłacany według akordu, tj. według procentu wykonanych prac na ścianie oraz otrzymywał premie kwartalne. Pracował na wszystkie trzy zmiany. Pracował też w niedziele. Był uprawniony do deputatu węglowego. Ożenił się w 1968r. KWK (...) była kopalnią metanową i gazową. Ubezpieczony nie był członkiem drużyny ratowniczej.

W KWK (...) od 1966r. cały czas ubezpieczony pracował na tym samym oddziale wydobywczym. Stawki wynagrodzenia na KWK (...) były wyższe niż na KWK (...) o 30% dla stanowiska młodszego górnika. Jako cieśla ubezpieczony miał najwyższą stawkę jaką mógł otrzymać pracownik fizyczny na kopalni. Jako nadgórnika ubezpieczony miał kolejną stawkę plus dodatek funkcyjny. Z tego tytułu otrzymywał stałą premię pierwszej grupy zaszerogowania plus dodatki nocne, pyłowe, stażowe. Około 1/3 miesiąca ubezpieczony pracował na zmianie nocnej. Jako nadgórnika pracował też w niedziele tak jak na wcześniejszych stanowiskach. Wcześniej w KWK (...) też pracował w niedziele z taką samą

częstotliwością. Gdy ubezpieczony został sztygarem zmianowym, to zmieniła się mu stawka zaszeregowania i dodatek funkcyjny. Pracował w systemie zmianowym - głównie na nocną zmianę. Pracował w niedziele. W KWK (...) był dodatek gazowy i pyłowy. Otrzymywał 13-tą 14-tą pensje i premię kwartalną.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 25 kwietnia 2017r., czas nagrania protokołu elektronicznego 00:13:19-00:43:11)

Najkorzystniejsze wynagrodzenie ubezpieczony uzyskał w latach 1968 -1987, po odtworzeniu zarobków z lat 1960-1967 i zweryfikowaniu zarobków ubezpieczonego od 1968r. do 1979r. na podstawie dokumentacji zawartej w aktach osobowych ubezpieczonego oraz przedłożonych do akt sprawy, w tym rocznej kartoteki poborów ubezpieczonego za 1979r., karty zasiłkowej za lata 1977 i 1979, zeznań ubezpieczonego i przepisów branżowych.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest wyższy niż 250%.

Przy odtwarzaniu wysokości wynagrodzenia biegły uwzględnił także dodatek za II i nocną zmianę, dodatek z tytułu pracy szkodliwej. Jednakże nawet po wyłączeniu, z odtworzonego wynagrodzenia, tych składników, wskaźnik wysokości podstawy wymiaru nadal jest wyższy niż 250%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur i rent S. K. k. 47-57 a.s. wraz z opinią uzupełniająca k.97-119 a.s.)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

W rozpoznawanej sprawie kwestia sporna sprowadzała się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki do przeliczenia emerytury górniczej na podstawie art.110a ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jednolity Dz.U. 2018r., poz.1270 ze zm.).

Zgodnie z powołanym przepisem wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art.15, z uwzględnieniem art.110 ust.3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia:

- z kolejnych 10 lat kalendarzowych przypadających w ostatnich 20 latach kalendarzowych, poprzedzających bezpośrednio rok, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie emerytury od przeliczonej podstawy,

- dowolnie wybranych przez emeryta 20 lat kalendarzowych, w których podlegał ubezpieczeniu, przypadających przed rokiem zgłoszenia o ponowne ustalenie wysokości emerytury,

a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art.15 ust.5, jest wyższy niż 250%.

Ustalenie wysokości emerytury w sposób wskazany powyżej może nastąpić tylko raz.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika z opinii powołanego biegłego sądowego, który na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1960-1967 oraz zweryfikował zarobki ubezpieczonego wskazane w zaświadczeniu o zatrudnieniu i wynagrodzeniu od 1968r. do 1979r. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie wyższy od 250% (także po uwzględnieniu zastrzeżeń organu rentowego) i tym samym mógł stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Uznając jw. Sąd oparł się ostatecznie na uzupełniającej opinii biegłego, uznając ją za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, aktach osobowych, dokumentacji płacowej przedłożonej dodatkowo przez ubezpieczonego w toku niniejszej sprawy - rocznej kartoteki poborów ubezpieczonego za 1979r., karty zasiłkowej za lata 1977 i 1979, oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe.

Sądowi znane jest z urzędu, że kopalnie wystawiają byłym pracownikom zaświadczenia Rp-7 za okres przed 1980r. wykazując w nich, wobec braku dokumentacji finansowej, jedynie wysokość płacy zasadniczej, dlatego biegły sądowy zweryfikował wskazane kwoty wynagrodzenie uzupełniając je o dodatkowe stałe składniki wynagrodzenia uzyskiwane przez ubezpieczonego na zajmowanym stanowisku jak np. deputat węglowy oraz przy uwzględnieniu dodatkowych danych uzyskanych z przedłożonej dokumentacji płacowej ubezpieczonego za lata 1977 i 1979.

Mając powyższe na uwadze Sąd, kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję jak w wyroku, przy czym ponowne obliczenie emerytury powinno nastąpić od (...), tj. od miesiąca złożenia wniosku (art. 129 ust.1 ustawy o emeryturach i rentach z FUS).

W pkt 2 wyroku Sąd z mocy art.98 §1 i §3 kpc w zw. z §9 ust.2 Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U. z 2015, poz. 1804) zasądził od organu rentowego kwotę 180,00zł na rzecz ubezpieczonego tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

SSR. del Renata Stańczak